

Texty reportérských živých vstupů z hlediska objektivity

Kateřina Danielová

Úvod

Objektivita zpravodajství je podmíněna dvěma základními principy, principem faktičnosti a principem nestrannosti. Fakticky správné informace by měly respektovat kauzální souvislosti jevů a informovat o nich vhodnými lexikálními i strukturními prostředky tak, aby příjemci měli k dispozici nepředpojaté informace. Nepředpojatost úzce souvisí s nestranným informováním o událostech a s rovným přístupem zúčastněných stran do mediálního prostoru. (Westerståhl 1983).

Živé vstupy ve zpravodajství jako součást hlavní zpravodajské relace naplňují strukturní funkci aktuálnosti. Přítomnost reportéra na místě události může být pro diváka implicitním signálem důležitosti a zajímavosti sdělované zprávy. Trampota (2006, s. 27) dokládá i opačný jev, tedy zařazování zpráv z místa pobytu (většinou zahraničního) reportéra, pokud je žádoucí odůvodnit náklady na přítomnost zpravodajského pracovníka v dané oblasti. Navíc mají živé vstupy schopnost dodat mediálnímu sdělení na aktuálnosti, reportér je „přímo na místě“ „právě teď“.

Živé vstupy kopírují základní filozofii média, věnují se tedy témuž typu zpravodajských sdělení, který převládá v předtočených reportážích. Výběr témat živých vstupů však není charakteristickým rysem veřejnoprávních ani informačních médií. Převažovaly však zprávy s politickou tematikou ať už mezinárodní, nebo vnitrostátní. Naopak ve vysílání komerční televize Nova převládají *human interest stories* (lidsky jímavé příběhy), reportéři se přitom nevyhýbají ani explicitním odkazům na vlastní osobní zaujetí konkrétním případem. Z třiceti šesti zaznamenaných živých vstupů se jich politickými kauzami zabývalo pouze sedm. Některé vstupy navíc využívají politické dění jen jako podtext pro zvýšení vlastní relevance, např. v souvislosti s výjezdním zasedáním vlády je vysílán vstup věnovaný jídelníčku a ubytování ministrů.

Charakteristika živých vstupů

Živé vstupy navazují na předchozí promluvy reportérů ve studiu, divák má tedy před jejich zahájením k dispozici některé informace o tématu. Proto je také možné poskytnout reportérům v terénu jistou tematickou volnost. Moderátoři ve studiu mohou k navázání kontaktu zvolit jak oznamovací větu s výzovou funkcí, zpravidla formulaci *Máš slovo* spolu s oslovením křestním jménem, tak otázku, která je různou měrou tematicky ohraničená. V prostředí televize Nova jsou otázky zpravidla formulované, jako otázky závislé: *Řekni nám...* K funkčnímu rozlišení a využití otázky zpravidla formulované jako závislé se vrátím níže.

Na obou stranách přímého komunikačního kanálu stojí mediální profesionálové,¹ i když technické možnosti autora živého vstupu jsou omezené. V terénu například není k dispozici čtecí zařízení. Od reportérů se očekává práce s prostředky prostorové deixe. Užívají je zejména v souladu se zásadou názornosti, kterou uplatňují vůči divákům. Tato zásada je aplikována v obou typech médií.

Živý vstup zpravidla představuje úvod k předtočené reportáži. Může tedy poskytovat rozšiřující kontext nebo rozšiřující interpretaci.

Materiál

Sonda byla provedena v lednu 2014, konkrétně 7.–11. a 14.–17. ledna. Témata jednotlivých vstupů se významně lišila, v obou médiích byla však zpracována tematika jmenování premiéra a vlády České republiky, pozornost byla rovněž věnována úmrtí Ariela Šarona.

Excerpovaný materiál je ovlivněn mluveností komunikátu, vyskytují se v něm syntaktické nedostatky příznačné pro spontánní nepřipravené vyjadřování (anakolut, zeugma, opakování informací a jejich opravy).

Při analýze budeme sledovat užití tropů a explicitně i implicitně hodnotící prostředky. Oba typy prostředků se přitom podílejí na konstrukci obrazu světa a to jednak prostřednictvím kategorizace sdělovaných informací, jednak užitými aktualizacemi a automatizacemi.

Jazykové prostředky konstrukce světa

Východiskem dalších úvah je kognitivistické přesvědčení, že jazykové prostředky, které používáme, pomáhají nám i našim posluchačům uchopovat svět

¹ Platí, že oba mediální profesionálové spolu vedou dialog pro třetího (Hoffmannová – Čmejrková 2003, s. 86), lze to doložit například častým užitím inkluзивního *my*.

určitým způsobem. Svět nelze poznat bez jazyka, v každém jazyce pak jsou mluvčí schopni rozlišit množství konotativních významů jednotlivých slov.² Například věta: *Matka nám prozradila pravděpodobnou příčinu...* (viz ČT 11. 1. 2014) prostřednictvím slovesa odkazuje k tajemství, které bývá obtížné získat, implicitně tedy zvyšuje hodnotu informace, protože jazykovým vyjádřením odkazuje k její nedostupnosti.

Popis situace ovlivňuje její recepci a využívá k tomu jednak strukturaci textu a jednak jeho lexikální obsazení. Z hlediska struktury textu se jako zásadní ukazuje tematicko-rematická struktura komunikátu, zejména obsahová provázanost textu v první replikové dvojici. Míra koherence mezi otázkou a odpovědí může být relevantním ukazatelem informativity textu.³ Čím je formální koheze nižší, tím větší měrou se na obsahové koherenci podílí systém presupozic. Presupozice se ale verbalizují také užitím některých spojek a spojovacích výrazů, především jsou-li v pozici rematicizátorů *už, dokonce, ještě*.

Kromě syntaktických konstrukcí na úrovni věty se na vytváření reality podílejí i způsoby spojování faktů, příkladem může být zvýznamňování paralel mezi nesouvisejícími skutečnostmi. Takto vytvořený umělý řád vede k lepší zapamatovatelnosti sdělení. Může také napomoci získání pozornosti diváka. Užití této techniky je doloženo z vysílání veřejnoprávní televize: *Celkem přišla o 66 kilogramů své váhy a shodou okolností stejné číslo 66 udává počet krevních konzerv, které lékaři při její záchraně použili* (ČT 9. 1. 2014).

Konstrukci obrazu světa zajišťují i kognitivní metafory a podobné kognitivně zakotvené tropy. Ve zpravodajství plní nejčastěji funkci polarizujících konstrukcí. Strukturují realitu například na zločince a jejich oběti.⁴ Rozšiřují nebo naopak zužují různé množiny prvků, o nichž sdělení pojednává. Platí přitom, že rozsah jednotlivých množin se může měnit i v průběhu jediného vstupu. Tímto způsobem jsou užívány zejména poměrně generické termíny *lidé, občané*. Takové generické termíny jsou samy o sobě vágní, a proto snižují objektivitu sdělení, neboť jejich referent není zcela zřejmý. Přechody mezi množinami jsou často implicitní, i když z kontextu dobře odvoditelné. Viz například následující výzvu: *Pojďte se teď podívat, co všechno jsou lidé schopni nechat v přírodě* (TV Nova 11. 1. 2014).

Podobě jako rematicizátory se na konstrukci světa podílejí i hodnotící adjektiva, zejména pokud jejich interpretace probíhá pouze se zřetelem ke kontextu. Kvalitativní význam mají i epistemické modifikátory, jejich postavení v textu je však podmíněno kontextem. Navíc v některých případech zvyšuje žánr zpravo-

² Podrobněji k principům kognitivní lingvistiky například Vaňková a kol. (2005).

³ Obecné otázky, které dávají reportérovi relativní volnost, zahrnují například následující: *Můžeš říct, o co přesně jde?*; *O co tu tedy šlo?*; Podobnou strukturní funkci mají i výzvové věty typu *Máš slovo*.

⁴ Vůbec nejpoužívanější metaforou strukturující svět je metafora: *život je boj*.

dajského sdělení redundanci těchto prostředků. Podrobněji se tomuto problému budu věnovat při rozboru užití výrazů typu *samozřejmě*.

Kvantifikace sdělení se může podílet na narušení jeho objektivitu například prostřednictvím presupozice, která je rovněž zasažena kvantifikátorem. Pro srovnání uvádím možnosti popření platnosti následujících výpovědí: *Kdo všechno skončil v rukou policie?* (TN 14. 1. 2014) a *Kdo skončil v rukou policie?* Nejen, že první z uvedených otázek nepřipouští nulovou kvantifikaci, ale navíc implicitně předpokládá větší množství zatčených. *Kdo všechno* je tedy ve srovnání se samotným výrazem *kdo* příznakově a subjektivní.

Funkce subjektivitu ve zpravodajství

Subjektivní stylizace zpravodajství se v analyzovaném materiálu pojí zejména s uplatněním *human interest stories*, neboť umožňuje posílit vazbu mezi konkrétním případem jako dokladem precedentu a divákem, jehož má zpráva informovat. Jedním z cílů komerčního vysílání je vzbudit zájem diváka, tomu napomáhají například zmíněné závislé otázky, v nichž je užito inkluzivní *my* (viz např. *Filipe, řekni nám...*). Inkluzivní *my* navíc klade pomyslné rovnítko mezi postavení mediálních pracovníků a diváků, čímž posiluje rys aktuálnosti zprávy. Interakci s divákem může posilovat i užívání hypokoristických forem některých jmen reportérů a především reportérek. Ve vzorku se jedná výhradně o jména ženská, při čemž ne všechna jména jsou upravena do hypokoristické podoby. Hypokoristika byla doložena pouze ve vzorku komerční televize. Tento závěr je však nutno považovat za předběžný, hypokoristické podoby jmen mohou zrychlit komunikaci a dodat jí dynamický ráz.

Objektivizující prostředky ve zpravodajství

K nejčastěji užívaným objektivizujícím prostředkům patří uvedení zdroje informace, to platí zejména v případech, že se jedná o konkrétní zdroj, který může mít navíc i postavení autority. Svou roli hrají i uvozovací prostředky, jimiž je zdroj označen. V některých případech jsou uvozovací prostředky příznakově (viz archaickou vazbu *dal se slyšet, že...*; ČT 17. 1. 2014). Objektivizující funkci mohou mít i některé syntaktické struktury zejména deagentizace využívající transformované jednočlenné věty (*uvádí se, spekuluje se*). V tomto případě se ale jedná o objektivizace cílené, které nemusí nutně souviset s objektivitou informace.

Zobecněný konatel je běžně interpretován jako neurčitý a přesto relevantní zdroj informace.⁵

V jednotlivých komunikátech mohou být objektivizující a informativní funkce sdělení v protikladu, jde zejména o případy, kdy jsou informace prezentovány jako dosud neověřené domněnky:

Dobrá večer, [jsme právě na tom místě 1], kde se [mohl 2] hrůzný čin odehrát, policie zatím ale zveřejnila pouze málo informací, tak si pojďme shrnout, co už víme. Tu ženu našel bezdomovec právě v těchto místech, kde on sám žije [a skutečně měla být polonahá, to by mohlo nasvědčovat například o tom, že mohlo jít o znásilnění 3], které [vygradovalo postupně 4] až ve vraždu. Té ženě by mohlo být kolem 40 let a [podle toho, co jsme zjistili tady na místě 5], nebyla pohřešovaná. Soudní lékař, který sem přijel, zatím nechce násilnou smrt ani potvrdit ani vyvrátit, [my jsme ale byli svědky toho 6], že se sem takřka ihned po nahlášení případu [sjelo pražské oddělení vražd a vyšetřovali tu ještě za světla a vlastně až nyní do tmy, odjeli jen před malou chvílí 7]. A ještě teď i [jak můžete možná vidět za mnou, tu hlídají to místo činu hlídky. Možná doufejme, že v dalších dnech více o tom, jaký [osud ženu stihl], [bude soudní pitva, řekne soudní pitva]. (TN 7. 1. 2014)

V uvedené ukázce jsou doloženy diskurzivní strategie (v pořadí užití) podání autentické a aktuální informace, objektivizující spekulace, potvrzená domněnka, pleonastické vyjádření v důsledku nepřipravenosti komunikace, informace s uvedením neurčitého zdroje, očitě svědectví zakládající interpretaci události, implicitní kvantifikace množství osob a času, odkaz na vlastní kompetence diváků, automatizované metaforické vyjádření autokorekce reportéra.

Ve vstupu jsou implicitně přítomny limitující faktory reportážní práce, nejvýrazněji se projevuje nutnost informovat, *policie nevydala nové informace, a proto musíme zopakovat informace již známé*. Interpretace události jako násilného trestného činu je založena na aplikaci zkušenostního kontextu a na jednoznačné interpretaci vybraných vnějších atributů události. Pohlaví oběti podporuje pravděpodobnost znásilnění, přítomnost policistů z konkrétního oddělení a jejich činnost v terénu, potvrzuje interpretaci činu jako vraždy. Zároveň je tedy presuponováno, že existuje vrah, který představuje nebezpečí, a existuje tedy důvod proč kauzu dále sledovat.

Bez ohledu na nepřesnost prvotního odhadu vznikla nová zpráva o dalším vývoji případu, která chybu konstatuje, aniž se hlásí k odpovědnosti a informaci otevřeně prezentuje jako senzační odhalení. *Dobrá večer, dnes jsou ty informace skutečně úplně jiné než včera a dá se říct, že jsou ještě podivnější... Teď se podržte,*

⁵ Může dojít k rozporu mezi závěry kritické recepce informací a lidskou potřebou uplatnit na řečové chování maximu relevance. V souladu s ní mluvčí komunikuje, protože má k případu relevantní informace.

hlavní úlohu na smrti ženy neměl žádný pachatel, ale alkohol, jakkoli podivně to zní... (TN 8. 1. 2014).

Typologie prostředků narušujících objektivitu vyjadřování

Kognitivní metafory představují interpretaci reality na základě relací mezi jednotlivými prvky metafory. Při vytváření těchto relací jsou ale jednotlivé významové rysy užitých konceptů různou měrou zvýrazněny nebo potlačeny. Kognitivní metafory jsou z hlediska objektivitu vyjadřování zajímavé zvláště proto, že jsou přirozenou součástí našeho vyjadřování, proto, na rozdíl od aktuálních tropů, nepoutají pozornost adresáta. Lze tedy říci, že podporují plynulou komunikaci využívající kulturní stereotypy.

Aktualizované vyjadřování vznikalo v analyzovaném materiálu pravděpodobně jako jeden z důsledků nepřipravenosti komunikace. Podařilo se doložit aktualizované frazémy, vzniklé křížením různých frazeologických jednotek. *Zda měl prezident co říkat do menu, právě dnes prozradil jeho tiskový mluvčí* (TN 17. 1. 2014); *Kdo je exekutor Vrána vlastně zač?* (TN 16. 1. 2014); *Co ještě dnes prezidenta čeká?* (ČT 14. 1. 2014); *Smrt Ariela Šarona je na spadnutí; důležitá blízkovýchodní figura* (ČT 11. 1. 2014). V posledních dvou uvedených frazémích dochází ke křížení explicitně a implicitně vyjádřených kognitivních rámců. Působením kolokací a konotací vznikají nejednoznačná sdělení. Slovo *figura* užitě o člověku jako osobě se pojí s přívlastky jako směšná, komická. Frazém *být na spadnutí* zahrnuje emoční hodnocení nadcházejícího děje, takový děj může být očekáván s nadšením nebo s obavami.

V doložených případech lze předpokládat, že šlo o pokus začlenit hovorové frazeologické jednotky do zpravodajského sdělení. Implicitní negativní hodnocení či prvek nesouhlasu mluvčího se ale z frazémů nepodařilo odstranit, vlivem aktualizace mohl být dokonce naopak zvýrazněn.

Mnohomluvné vyjadřování, které je obsahově relativně redundantní může plnit demokratizační funkci, zejména v případě, že se v textu na téže pozici doplňují cizojazyčné a domácí lexikální jednotky. Vzhledem k tomu, že užitě lexémy nejsou naprosto synonymní, nelze vyloučit ani potenciál zpřesňování významu. Konotativní významy mohou být ovlivněny i morfemickou stavbou lexému, viz kognitivní „dostupnost“ sloves základových pro lexémy *výhrady/výtky*. Může se však jednat i o důsledek nepřipravené spontánní komunikace, ze strany moderátora jde v takovém případě o snahu získat čas pro formulaci sdělení. Oba jevy jsou ve výrazně větší míře doloženy z vysílání komerční stanice TV Nova.

Vyjadřování osobního postoje reportéra jako jev založený na rozporu mezi oprávněným očekáváním a skutečností je projevem pronikání zobecněného zkušenostního kontextu do hodnocení reality. Osobní postoj se stává také součástí

hodnocení popisované situace. Takové hodnocení může navíc být genericky objektivizováno například uváděcí formulí z *pochopitelných důvodů*, epistemickými výrazy typu *samozřejmě*. Epistemické hodnocení události je do jisté míry v rozporu s informačním posláním média, protože stylizuje informace jako známé nebo přinejmenším očekávatelné. ...*samozřejmě diskutovali také o kandidátech na ministry* (ČT 10. 1. 2014).

Pokud je užito v odpovědích na otázky ze studia, může vytvářet nesymetrický vztah mezi komunikanty: ...*tak ta atmosféra tady samozřejmě byla mimořádně slavnostní* (TN 17. 1. 2014). *Lucie, už policie ví, kdo balíček do společnosti poslal? ... to samozřejmě vyšetřovatelé ještě nevědí, a nebo pokud vědí, tak v tuto chvíli nové informace novinářům neposkytují* (ČT 15. 1. 2014).

Ve vysílání slouží lexém *samozřejmě* také ke zdůraznění společenské role média ...*vyšetřování, které pro vás budeme samozřejmě sledovat* (TN 16. 1. 2014).

Vzhledem k tomu, že slovosledné postavení podobných výrazů je volné, může jejich užití konstruovat mediální obraz třetích stran: *prohledávají také její okolí a to z toho důvodu, aby jednak samozřejmě zjistili, co ten výbuch způsobilo...* Pokud bychom tuto výpověď interpretovali bez ohledu na vlivy spontánní mluvené komunikace, které jsou na ní patrné, mohli bychom usoudit, že vyšetřovatelé samozřejmě (tj. vždy) zjistí, co podobnou událost způsobilo.

Prezentace konkrétního úhlu pohledu

Událost je vždy podávána z pohledu účastníka či pozorovatele a zvolený způsob prezentace může přispět k vytvoření pozitivní nebo negativní zprávy. Reportér má možnost zaměřit zprávu tak, aby zvýraznil dobré nebo špatné stránky události. Volba pravděpodobně závisí na typu média, ale i na informační hustotě zprávy. Dramatičnost bývá považována za zpravodajskou hodnotu (Westerstahl in: Trampota 2006, s. 28), zdá se, že je příznakově využívána ve vysílání komerčního zpravodajství. Naopak ve veřejnoprávním zpravodajství mohou reportéři volit strategie, jak se dramatické, zpravidla negativní zpráve vyhnout. Událost je popisována z pohledu jejich úspěšnějších aktérů.

V prostředí komerčního zpravodajství; jsou využívány prostředky dramatizace události, divák je upozorňován na možné tragické následky. *Takže ty následky tady mohly být opravdu velmi dramatické* (TN 16. 1. 2014). U podobných informací lze předpokládat, že mají kromě informativní i edukativní funkci.

Podobný případ byl doložen i v následujícím vstupu: *Já jsem se dnes zabýval, jak vlastně vypadala ta cesta tady odsud ze Stodůlek až do Osova u Berouna a kolik lidí vlastně výbušnina ohrožovala ve skutečnosti* (TN 17. 1. 2014). Dramatický potenciál sdělení spočívá v jeho spekulativním charakteru. Reportér navíc svým

výrokem konstruuje paralelní neaktuální skutečnost, kterou popisuje jako závažnější než skutečnost, o níž je divák informován.

Spekulativní charakter mohou mít i některé prostředky vyjadřující hodnocení: ...*zajímavé bylo, že všechny [svědkyně v případě vraždy] využily možnosti vypovídat z jiné místnosti pro utajované svědky* (TN 8. 1. 2014). Na spekulativním charakteru sdělení se podílí i argumentační síla totálního kvantifikátoru *všechny*.⁶

Úhel pohledu může reportér připsat nejen sobě, ale i účastníkům události na základě zkušenostního kontextu. Tento kontext je často lexikálně signalizován hovorovými výrazy: *Troufnu si říct, že komise se nudí. Na první pohled je zřejmé, že zájem voličů je ještě nižší než před týdnem*. Připisování úhlu pohledu třetím osobám předpokládá existenci sdílených hodnot ve společnosti: ...*každý nově přichází je tedy vítaným hostem a vítaným překvapením* (ČT 17. 1. 2014). Uvedená interpretace vychází z následujících předpokladů: existuje kauzální souvislost mezi faktem, že se komise nudí, a nízkým zájmem voličů. Členové komise jsou součástí společnosti, v níž se lidé nudí neradi, proto komise vítá nově přichozí voliče tím nadšeněji, čím déle na ně čeká, a tedy čím méně doufá, že voliči přijdou.

Reportéři mohou vytvořit sekundárně příznakovou zprávu, pokud použijí příznakové vyjadřovací prostředky v rozporu s obvyklým užitím a obvyklými konotacemi těchto prostředků: ...*ovšem našťásti vše viděla jedna místní drbna, která celou událost oznámila policistům...* (TV Nova 17. 1. 2014). Konvenčně negativně hodnocená vlastnost oznamovatelky být drbna je explicitně lexikálně hodnocena jako přínosná, neboť je nutným předpokladem oznámení a vyšetření případu.

Závěry

Obě média poskytují část exkluzivních informací, které takto prezentují. V obou médiích přihlížejí reportéři k zásadě názornosti, využívají prostorovou deixi ke zvýšení autenticity zprávy. Ve veřejnoprávní televizi převažují reportážní vstupy s analytickým potenciálem. Je kladen menší důraz na demokratizaci projevu, v živých vstupech se vyskytuje výrazně méně formulačních nedostatků.

Zpravodajství televize Nova je mnohem více postaveno na synekdochickém principu, rozvíjí konkrétní ilustrační příběhy, zatímco zpravodajská relace České televize zůstává pouze u obecného hodnocení.

Obě média využívají a citují nezveřejněné zdroje, televize Nova výrazně více používá hodnotící výraz *samozřejmě* k nastolení rovnováhy mezi reportérem jako zdrojem informace a divákem jako jejím příjemcem, a tím implicitně snižuje relevanci poskytovaných informací.

⁶ Argumentace množstvím příznivců jednoho názoru je založena na záměně existenčního a totálního kvantifikátoru. (Edmüller – Wilhelm 2011, s. 197)

Hodnoticí prvek je v obou relacích přítomen v užitých metaforách, ve zpravodajství televize Nova je posílen aktualizacemi frazeologických jednotek po stránce formální i po stránce textové.

Ve zpravodajství České televize byly zjištěny případy vytváření souvislostí mezi jednotlivými prvky událostí. Jednalo se o práci s objektivními údaji bez metaforického podtextu. Interpretace objektivně zaznamenaných událostí v rámci sdělované zprávy posiluje koherenci mezi událostí a realitou, tím zároveň implicitně zvyšuje relevanci události.

Literatura

- EDMÜLLER, Andreas – WILHELM, Thomas (2011). *Velká kniha manipulativních technik*. Praha: Grada Publishing.
- HOFFMANNOVÁ, Jana – ČMEJRKOVÁ, Světlá, eds. (2003). *Jazyk, média, politika*. Praha: Academia.
- LAKOFF, George – JOHNSON, Mark (2002). *Metafory, kterými žijeme*. Brno: Host.
- TRAMPOTA, Tomáš (2006). *Zpravodajství*. Praha: Portál.
- VAŇKOVÁ, Irena (2005). *Co na srdci, to na jazyku: kapitoly z kognitivní lingvistiky*. Praha: Univerzita Karlova.
- WESTERSTÄHL, Jörgen (1983). Objective News Reporting: General Premises. In: *Communication Research*, 10, s. 403–424.

Primární zdroje

- ČESKÁ TELEVIZE. Události. [videozáznam]. 10. 1. 2014.
- ČESKÁ TELEVIZE. Události. [videozáznam]. 11. 1. 2014.
- ČESKÁ TELEVIZE. Události. [videozáznam]. 14. 1. 2014.
- ČESKÁ TELEVIZE. Události. [videozáznam]. 15. 1. 2014.
- ČESKÁ TELEVIZE. Události. [videozáznam]. 17. 1. 2014.
- TELEVIZE NOVA. Televizní noviny. [videozáznam]. 8. 1. 2014.
- TELEVIZE NOVA. Televizní noviny. [videozáznam]. 16. 1. 2014.
- TELEVIZE NOVA. Televizní noviny. [videozáznam]. 17. 1. 2014.

Live news entries from the point of view of their objectivity

The paper deals with the live news entries in the Czech television and the Nova television. Author compares the form of the live news entries in both televisions and evaluates their participation on the reality construction. For this purpose the author analyses the language forms used in the both news programmes from the point of view of objectivity.

Mgr. Kateřina Danielová
Katedra bohemistiky
Filozofická fakulta
Univerzita Palackého
Křížkovského 10
771 80 Olomouc
K.Danielov@seznam.cz